

Rozjímanie na nedeľu 5. týždňa v pôstnom období (cyklus A)

Rozjímanie na nedeľu 5. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: Ježišovo čakanie pred Lazarovou smrťou; Pán vyvedie Martu z hrobu; Lazárovo vzkriesenie: prijať život, ktorý ponúka Kristus.

JEŽIŠ VIE, ŽE SA BLÍŽI jeho hodina. Už viackrát to oznámil svojim učeníkom (porov. Jn 8, 21; 13, 33–38). Napriek týmto varovaniam si uvedomuje, že pre nich to bude ťažko pochopiteľný moment. Preto, aby

upevnil vieru apoštolov, keď dostane správu o chorobe svojho priateľa Lazára, rozhodne sa počkať. A vysvetľuje toto správanie dôvodom, ktorý na prvý pohľad nie je zrejmý: „Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn“ (Jn 11, 4).

Pán nie je necitlivý voči utrpeniu Lazára, ani voči utrpeniu jeho sestier. Naopak, vidíme Ho plakať pri hrobe svojho priateľa, keď mu Marta a Mária otvorili svoje srdcia a podelili sa s ním o svoje smútky a bolesti. „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel“ (Jn 11, 21), povedala mu Marta bez okolkov. Môžeme tušiť, že Kristus neprišiel hneď po tom, čo dostal správu, pretože chcel utrpeniu týchto ľudí dať neočakávaný rozmer. Marta vedela, že Lazár by mohol ožiť „pri vzkriesení v posledný deň“ (Jn 11, 24), ale neočakávala, že sa bude môcť

tešiť zo spoločnosti svojho brata hneď teraz.

„Ježiš mohol zabrániť smrti svojho priateľa Lazára, ale chcel si osvojiť našu bolesť zo smrti našich blízkych a predovšetkým chcel ukázať Božiu moc nad smrťou. V tomto úryvku z evanjelia vidíme, že viera človeka a Božia všemohúcnosť, Božia láska, sa navzájom hľadajú a nakoniec sa stretávajú“[1]. Svojím čakaním Ježiš odpovedá na najhlbšiu bolesť svojich priateľov. Nielenže vráti Lazárovi život, ale im ukáže, že On má vždy posledné slovo. Kto vkladá svoju nádej do Boha, nemá sa čoho báť, lebo On je „vzkriesenie a život“ (Jn 11, 25). Svätý Josemaría hovoril: „Ak sa rozhodneme zakotviť svoje srdce v túžbe po pravej vlasti, nič nás už nebude môcť znepokojiť. Pán nás povedie svojou milosťou a dá našej lodke dobrý vietor, aby šťastne doplávala k bezpečným brehom“[2].

.....

VIEME SI PREDSTAVIŤ SMÚTOK, ktorý zaplnil dom v Betánii, keď zomrel Lazár. Ten dom, ktorý bol svedkom toľkých radostných chvíľ, je teraz poznačený bolesťou. Marta a Mária si navzájom pomáhali znášať toto utrpenie, ktoré ešte zosilňovala Ježišova neprítomnosť; nielen preto, že by možno uzdravil Lazára, ale aj preto, že už samotná jeho prítomnosť by ich naplnila útechou. Preto „keď Marta počula, že Ježiš prichádza, vyšla mu naproti“ (Jn 11, 20). Marta sa nenechala smútkom uzavrieť do seba, neustále premýšľať nad tým, čomu nerozumela a čo ju naplňalo horkosťou. Proste išla povedať Kristovi dôvod svojho smútku: „Keby si tu bol...“ (Jn 11, 21). Bol to nárek podobný náreku žalmistu: „Z hlbín ťa volám, Pane. Pane, počuj môj krik; nech sú tvoje uši pozorné na hlas mojej prosby“ (Ž 130, 1-2).

Prvý *zázrak*, ktorý Ježiš *koná*, je v istom zmysle ten, že vyvedie Martu z hrobu. Nevyčíta jej ani jednu slzu, ktorú vyronila nad smrťou svojho brata. V tej chvíli bolesti jej adresuje slová, ktoré majú upevniť dôvod jej nádeje. „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ (Jn 11, 25-26). Za týchto okolností by sme mohli povedať, že to nie je práve najvhodnejšia otázka. Marta nie je v najlepšom emocionálnom stave, aby potvrdila to, čo jej hovorí Ježiš. Napriek tomu odpovedá: „Áno, Pane, ja som uverila, že ty si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet“ (Jn 11, 27). Uprostred plaču Marta naďalej verí. Bez ohľadu na to, či jej brat žije, alebo nie, ona už verí, že ten, kto je s Kristom, nezomrie. Smútok nad smrťou Lazára a nepochopenie nečinnosti svojho priateľa jej nezabránili uznať, že Ježiš je Mesiáš, ten, kto dáva zmysel jej životu. Svätý

Josemaría, ktorý mnohokrát prežil podobnú bolesť ako Marta, napísal: „Raz som sa z vlastnej biedy priateľovi sťažoval, že sa cítim tak, akoby Ježiš prešiel popri mne... a nechal ma samého. — Hneď som však s bolesťou a plný dôvery zareagoval: Láska moja, nie je to tak! To ja som ten, ktorý sa od teba vzdialil: už nikdy viac!“[3].

.....

KEĎ JEŽIŠ PRIŠIEL K HROBU, požiadal prítomných, aby odvalili kameň. Marta však prejavila istú neochotu: „Pane, už páchne, veď je už štyri dni v hrobe“ (Jn 11, 39). Pán, ktorý mal ešte v čerstvej pamäti rozhovor, ktorý s ňou viedol, odpovedal: „Nepovedal som ti, že ak uveríš, uvidíš Božiu slávu?“ (Jn 11, 40). Potom odvalili kameň a Ježiš, potom čo sa obrátil na svojho Otca, „zvolal veľkým hlasom: „*Lazár, pod*

von! A mŕtvy vyšiel. Nohy a ruky mal ovinuté plátnom a tvár obviazanú šatkou“ (Jn 11, 43-44).

Kristus sa nezmieruje s hrobmi, ktoré sme si občas sami vybudovali, v našom prípade chybami alebo zaslepenosťou. Tak ako Lazára, aj nás pozýva, aby sme vyšli z hrobu a prijali život, ktorý nám ponúka.

„Naliehavo nás volá, aby sme vyšli z tmy väzenia, v ktorom sme uväznení, uspokojujúc sa s falošným, sebeckým a priemerným životom“[4]. Spolieha sa však na našu slobodu, či toto volanie prijmem, alebo nie. Nenúti nás vstať. Podáva nám ruku a čaká, kým ju uchopíme. „Lazár vstal z mŕtvych, pretože počul Boží hlas a ihneď chcel opustiť onen stav. Ak by sa nebol chcel *pohnúť*, bol by znovu zomrel. — Úprimné predsavzatie: mať vždy vieru v Boha; vždy v Boha dúfať; vždy Boha milovať... Boha, ktorý nás nikdy neopúšťa, hoci by sme boli v rozklade ako Lazár“[5].

Evanjelista uzatvára túto scénu tým, že poukazuje na to, že mnohí Židia, „keď videli, čo urobil Ježiš, uverili v neho“ (Jn 11, 45). Teraz apoštoli a Lazárove sestry chápu, prečo sa Pán nerozhodol prísť skôr. Nielen oni posilnili svoju vieru a nádej, ale aj mnoho ďalších ľudí začalo v neho veriť. Od tej chvíle budú súrodenci z Betánie svedkami života, ktorý Ježiš ponúka tým, ktorí v neho veria. Tak žila aj Panna Mária. Môžeme sa opierať o Jej vieru, aby sme vedeli odovzdať ostatným radosť z toho, že vpustíme Krista do hrobu nášho srdca.

[1] František, *Anjel Pána*, 29-III-2020.

[2] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 221.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhŕňa*, bod 159.

[4] František, *Anjel Pána*, 6-IV-2014.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 211.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
nedelu-5-tyzdna-v-postnom-obdobi-
cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-nedelu-5-tyzdna-v-postnom-obdobi-cyklus-a/) (22.03.2026)